

въ княжеството като: разградско, варненско, съставлява главенъ поминъкъ на цѣли села.

Денътъ 21 Априлий бѣше опредѣленъ за изложба на растения: рапица, люцерна, земледѣлчески ордия и за произвѣждане на конциитъ.

Като знаехме, че колата, оралото, мотиката и пр. сѫ главнитъ ордия, съ които нашият земледѣлецъ си служи ежедневно при извѣршване на полски и домакински работи, то и не очаквахме явяванието на конкуренти, както и представлението на разни системи земледѣлчески ордия – нѣщо, което ся срѣща много на често въ дѣржави съ напрѣднала индустрия, обаче останахме излѣгани отъ съставеното си понятие, като видѣхме изработени въ работилницата на ямболский жителъ Михаилъ Василевъ, който прѣди нѣкой години свѣршилъ занаятчийското училище въ с. Княжево и се прѣдалъ за сега изъ цѣло на желѣзварството въ съдружие съ М. Ивановъ. Прѣставени бѣха три експератори отъ двама изложители и двамата се наградиха. Единия съ първа награда отъ 50 лева, а другиятъ съ втора награда отъ 30 лева. Относително земледѣлческиятъ съмена и трѣви имаше прѣставени отъ двама изложители: люцерна отъ гр. Ямболъ и рапица отъ с. Хамзоревъ (ямболска окolia) които сѫ възваградиха съ по 50 и 30 лева.

Него денъ (21 Априлий) прѣди обѣдъ се извѣршиха и конциитъ, въ които вземаха участие 11 души надпрепусквачи.

За надпрепусканието бѣше опредѣлено едно пространство отъ 4,600 метра по дълбината на черганский путь и за награди една сумма отъ 200 лева.

Прѣдъ видъ на голѣмата негодностъ на путьъ журийскій съдѣтъ реши щото надпрепусканието да става по двойка като ся глѣда че интервала за всѣка двойка на пускането да не бѫде по малъкъ отъ 10 минути.

Врѣмето за тръгванието на всѣка двойка се отбѣлеваше отъ една петочленна комисия, а за пристиганието ѝ отъ самитъ жури.

Надпрепусканието трая два часа, слѣдъ което съвѣта съ особенъ протоколъ изчисли врѣмето, въ